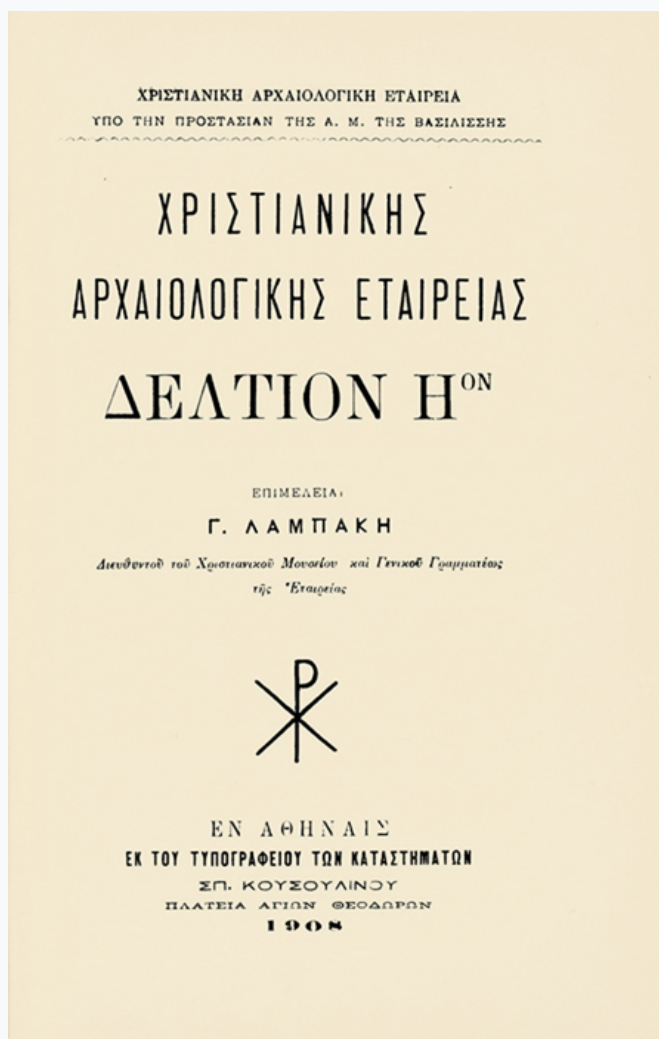

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 8 (1908)

Δελτίον ΧΑΕ 9 (1908-1909), Περίοδος Α'

Χριστιανικά αρχαιότητες εν τη Στερεά Ελλάδα

Ιωακείμ ΣΠΕΤΣΙΕΡΗΣ

doi: [10.12681/dchae.1640](https://doi.org/10.12681/dchae.1640)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΣΠΕΤΣΙΕΡΗΣ Ι. (2013). Χριστιανικά αρχαιότητες εν τη Στερεά Ελλάδα. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 8, 67–75. <https://doi.org/10.12681/dchae.1640>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Χριστιανικάί αρχαιότητες εν τη Στερεά Ελλάδι

Ιωακείμ ΣΠΕΤΣΙΕΡΗΣ

Δελτίον ΧΑΕ 9 (1908-1909), Περίοδος Α' • Σελ. 67-75

ΑΘΗΝΑ 1908-1909

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΑΡΧΙΑΟΤΗΤΕΣ

ΕΝ ΤΗ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΙ

Μονή τοῦ Προδρόμου παρὰ τὴν Ἀρτοτίναν.—

Πλησίον τῆς Κομοπόλεως Ἀρτοτίνας εὑρίσκεται ἡ Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἐν ἣ ἐκάθη μοναχὸς καὶ χειροτονήθη Ἱεροδιάκονος ὁ ἥρωας Ἀθανάσιος Διάκος.

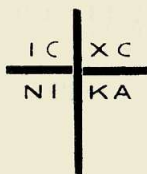
Ἡ Μονὴ ἀπέχει τῆς Ἀρτοτίνας περὶ τὰ τρία σιᾶδια, πρὸς βορρᾶν αὐτῆς καὶ πρὸς Ἀνσμάς τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Κόρακος καὶ πρὸς Νότον τοῦ ποταμοῦ Μόρονον ἐπὶ ρωμανικοῦ καὶ καταφύτου τόπου ἐξ ἐλάτων καὶ ἄλλων δένδρων οὐχὶ καρποφόρων, ἐπὶ μικροῦ ὄροπεδίου τοῦ ρηθέντος ὄρους καὶ εἰς ὕψος 2400 μέτρων· δηλαδὴ κεῖται χαμηλότερον τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Κόρακος κατὰ 532, διότι ἡ κορυφή τοῦ ὄρους Κόρακος ἔχει ὕψος 2932.

Ἀπὸ τε τῶν ξρειπίων καὶ ἐκ τινος δυσαναγνώστου ἐπὶ λίθου μαρμαρίνου ἐπιγραφῆς γίνεται δῆλον ὅτι ἡ Μονὴ δὲν ἀριθμεῖ πλέον τῶν τριακοσίων ἐτῶν ἡλικίαν δηλ. ἐκτίσθη μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τοῦτο δὲ πιστοποιεῖται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι οὐδὲν σημεῖον τῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας φαίνεται.

Ἐπὶ πωρώδους δὲ λίθου πρὸς τὸν ἀριστερὸν τοῖχον τῆς ἐκκλησίας (ἀριστερὰν πλευρὰν) ἔξωθεν σώζεται ἐπιγραφὴ ἔχουσα οὕτως.

1903 ΧΑΣΑ | ΝΑΓΑΣΜΕΧ | ΜΕΤΑΓΑΣΤ | ΩΝΚΤΗ
ΤΩΡΩ | ΝΓΕΡΑΣΗΜΟΙΑ | ΚΩΒΟΠΑΝΑΓΗ | ΟΤΗΣ
ΠΑΚΡΑΤ | ΙΑΝΑΓΝΩΣΗΣΙΑ | ΣΗΙΒΑΣΤΡΙΥΤΙ

Ἐκ τῆς ἐξω θύρας τοῦ νάρθηκος εὐρεται γεγλυμμένος
σταυρὸς

Ἀλλῇ ἐπιγραφῇ δὲν σώζεται, οὔτε εἰκόνες ἀρχαῖαι διότι κατεστράφη ἡ Μονὴ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ διελύθη μετὰ τῶν ἄλλων, πάντα δὲ τὰ ἐν αὐτῇ μετεκομίσθησαν εἰς τὴν Ἀρτοτίαν, ἐνθα περιέπεσαν εἰς τὸν σάκκον τῆς λήθης.

Ἡ νῦν σωζομένη ἐκκλησία εἶναι ἡ αὐτὴ τοῦ 1806 μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀνεκαινίσθη ἐσχάτως ἡ σκέπη αὐτῆς καὶ τὸ καταπέτασμα καὶ κοσμεῖται νῦν διὰ νέων ὁλως εἰζόνων.

Ἐκ τῶν ἀρχαίων εἰκόνων οὐδεμία ὑπάρχει ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Μονῆς. Ὡς δὲ ἡδυνήθη νὰ συμπεράνω εἰκόνις τοῦ Προδρόμου καὶ ἄλλαι τινες ὑπάρχουσαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς κωμοπόλεως Ἀρτοτίνας παρημελημέναι, ὅλαι, νομίζω, ὅτι προσέρχονται ἐκ τῆς Μονῆς ταύτης.

Πλησίον τῆς ἐκκλησίας τῆς Μονῆς, εἰς ἀπόστασιν 40 βημάτων σώζεται ἐν καὶ τὸ μόνον κτίριον, οἰκία ἐν τῇ ὁποίᾳ μένει γέροντις, ὅπως ἀνάπτυξαι τὰς κανδηλίας, τὸ δὲ ὑπόγειον τῆς οἰκίας μεταχειρίζονται ὡς ἀχνυῶνα. Τὰ λοιπὰ κτίρια εἰσὶ κατεστραμμένα ἐντελῶς, τὰ δὲ κτίματα τῆς Μονῆς μετὰ τὴν διάλυσιν κατέλαβον οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως Ἀρτοτίνας.

Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν Μονὴν ταύτην ἔχει νὰ ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ τὸν στρατιώτην τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν ἥρωα τῆς Ἀλαμάνας Ἀθανάσιον τὸν Διάκον.

Μονὴ Ρεντίνης. — Ὑπερθεν τῆς εἰσόδου καὶ ἔσωθεν τοῦ κυρίως ναοῦ τῆς Μονῆς Ρεντίνης, τοῦ νομοῦ Καρδίσης, τῆς ἐπαρχίας Καρδίσης, τῆς Ἐπισκοπῆς Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτι-

δος, τοῦ δήμου Μενελαΐδος πλησίον τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου
Ρεντίνης διὰ κεφαλαίων ἀρχαίων γραμμάτων.

Εἰς αἶδιον μνήμην
ἀνιστορήθη ὁ θεὸς καὶ πάνσεπτος ναὸς οὗτος
τῆς ὑπερχείας Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου δια συνδρομῆς
καὶ δαπάνης τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος Κυρίου Φράγκου
καὶ Μόσχου

καὶ ἡγουμενεύοντος Θεωνᾶ ἱερομονάχου.

χειρ, Ἰωάννου ζωγράφου ἀρχεῖ.

ἔτος σωτήριον

(1662)

Ἐν τῷ προνάῳ ἐπὶ τοῦ τοίχου ἀριστερᾷ τῷ εἰσερχομένῳ
εὔρηται τὰ ἐξῆς ἐπιγράμματα.

Ἐπίγραμμα εἰς τὴν κλίμακα.

Βλέπε κλίμακα πρὸς πόλον ἐστραμμένην
ὡρθῶς νοεῖν μὲν ἀρετῶν ἀναβάσεις.
Ρευστῶν βίου, ὧν ἐκφυγῶν ὅσον τάχος·
ἴθι πρὸς αὐτὴν καὶ ἀνελθε ἐμπόνως.
Λαβὼν δὲ φρουροὺς τοὺς χοροὺς τῶν ἀγγέλων·
λόχους διέλθε τῶν τελώνων ἄερος,
ὅπως ἀνελθὼν εἰς πύλας οὐρανίους στέφανον
χειρὶ τῇ τοῦ Κυρίου (*).

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν καιρὸν (²)

Τίς πόθεν ὁ Πλάστης; συκυώνιος οὖνομα δὴ τις;
Λύσσιπος· τὺ δέ τις; Καιρὸς ὁ πανδαμάστορ.

(*) Ἐν ἐφημερίᾳ τῶν ζωγράφων 1853 σελ. 245 οὕτω :

Βλέπον κλίμακα πρὸς πόλον ἐστραμμένην
ὡρθῶς νόει μοι ἀρετῶν ἀναβάσεις
Ρευστοῦ βίου οὖν ἐφυγῶν ὅσον τάχος
ἴθι πρὸς αὐτὴν καὶ ἀνελθε ἐμπόνως
Ἐχων δὲ φρουροὺς τοὺς χοροὺς τῶν ἀγγέλων.
λόχους διέλθεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων
ὅπως ἀνελθὼν εἰς πύλας οὐρανίους
ἔξεις στέφανον χειρὶ τοῦ Κυρίου.

(²) Ὑπάρχει καὶ τοιοῦτογραφία δηλ. εἰκὼν τοῦ Καιροῦ λίαν περιέργος· σπε-
σοῦμαι φωτογραφικῆς μηχανῆς, εἰ δὲ πολλὰς ἤθελον πέμψαι περιέργους εἰκόνας.

»Τὶ πτέχ (¹) ἔπακτα βέβαια; ἄνι τροχῶ τι δὲ ταρτοῦς
ποτὶν ἔχεις διφρεῖς; ἴπταμ' ὑπηνέμιος
χρῆσι δὲ δεξιτερῇ τί φέρεῖς ξυρόν; ἀνδρῶσι δειγμα
ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξυτερος τελέθω.

Ἡ δὲ κόμη τί κατ' ὄψιν; ὑπαντιᾶσονται λαθέσθε·

Νή διὰ τοξόπισθεν, πρὸς τί φαλάκρα πέλει;

τὸν γὰρ ὅπαξ πτηνοῖσι παρυθρεῖξεντά με ποτὶν·
οὔτις ἔθ' ἡμείρων δαῖξεται ἐξόπισθεν.

Τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἵνεκεν ὁμέων
ξεῖνε καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

Ῥεπίγραμμα εἰς τὸν τροχόν (²).

Οὗτος, ὃν ὄρεας, ἄνθρωπε, ἔμπροσθέν σου
ὥσπερ τροχὸς γὰρ στρέφεται πάτη στιγμή καὶ ὦρα
τοὺς ὄντας κάτω τάχιστα εἰς ὕψος ἄνω φέρει
Νέους ὁμοῦ καὶ γέροντας πλανᾷ καὶ δειλιάζει
Τοῦ χρόνου τὸ ἀβέβαιον προδήλος ἐκδιδάσκει
ὁ χρόνος οὐ πύοι πάντοτε νυκτός τε καὶ ἡμέρας
καὶ αὖθις τούτοις ἐν βραχεὶ βιαιός κάτω φέρειν
πρὸς ᾗδην τε καὶ θάνατον τοὺς ἄπαντας ἐπάγειν.

Δεξιᾷ τῇ εἰσερχομένῳ χρονολογήματα τινα.

- 1) κυματὸς Ἰσοῦφαγα
1789 μαρτίου
ἀπ γάλατε τοὺς ζορπάδες
σκότσε καὶ τοὺς κοντογιανέους.
- 2) 1835 θήμησις ὅταν ἔπασσε γιόνι πολλῇ
καὶ ἔκαμε γημόνας δυνατός· τὸ γιόνι ἔκαμε
μήνας 3 καὶ ἐφόφησαν τὰ πράγματα τοῦ κόσμου.
- 3) 1790 γενναρίου 15 μέτος ἀργυροκαττορίτης
καὶ
κονιάρης ἔκαμανε
ζορμπαλίει εἰς τὸ κάμπο, κάψανε τα
χωριά καὶ πήρανε καὶ ἄσπρα

(¹) Δυσανάγνωστος ἢ λήθεις.

(²) Ὑπάρχει καὶ εἰκὼν ἐπὶ τοῦ τοίχου.

- 4) 1790 φλεβαρίου 2 τὸν ἔκλισαν τὸν
ἀρχιεπὶ τὸ ντακουκλί ἡ ζορμπάδες
τὸν ἔδωκλαν κρυφῶ καὶ τοῦ πῆσαν τάλωγον.
- 5) 1793 μηνὸς 'Ιουλίου κ'.
θήμεσις ὅπου ἦλθε ὁ μητροπολίτης
διονίστιος λκρίτης μαζῇ με τοὺς δῖοι
ἀρχιερεῖς
ναῖον πατρῶν (¹) καὶ θουμακοῦ μαζῇ
μὲ τὸ ἀρχοντόπουλο (²)
καὶ εἶχανε καὶ ἄλογα 30 καὶ ἔτανε
νομάτι 50
- 6) εἶτος 1344 μαΐου 25
ἐκημηθῇ ἡ μακαρήτητα ἡ ἀγορήτσα μπλαθρόνηφῃ
ἀπὸ τὸ μόλεμα τῆς πανούκλας ἡμέρα δευτέρα καὶ ὁ θεὸς
κατατάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ χορῷ τῶν δικαίων χρ...
- 7) ἔτος 1835 θήμεσις, ὅταν ἐσκοτοσαν τὸν χρῖστο μαλισιώτα
ὁ Σέμπκας ἐν ταῖς Γουρνοταῖς με τετρακοσίους νομάτους
δύο τερβεναγάδες καὶ αὐτὴ ἦταν 80: ἄλλος κανένας ἀπὸ τοῦς
κλέφτες δὲν ἐβάρεθῃ μόνος αὐτός.
- 8) ἔτος 1835 θήμεσις ὅταν ἐπάτησε τὸ νεοχωρὶ ὁ χουσιάδας
καὶ πῆσαν γρ. χιλιάδες 300.
- 9) 'Ιουλίου 22
1817 ἦλθε ὁ γέρο ἀληθε
ζήρης στὴν ρεντήναν
κε ἔκατzen ἡμέρας τρῆς
εἰς τὸ Λαύρεο κογλου
- 10) ράμος
1758

(¹) Τὴν Ὑπάτην ἐννοεῖ.

(²) Ἐννοεῖ πιθανώτατα τὸν ἕτερον τῶν υἱῶν τοῦ ἐκ Ρεντίνης ἀρχον-
τος Δημητρίου Τζιολακόγλου τὸν Γεωργάκην ἢ τὸν Κωνσταντῖνον· ὁ ἐν
λόγῳ ἔρχων ἤχμασεν ἐν Ἀγράφοις ἀπὸ τοῦ 1775 ἢ τοῦ 1780 μέχρι τοῦ
ἔτους 1829 ὅποτε ἐδηλητηριάσθη ἐν Λαρίσση μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Κων-
σταντίνου ὑπὸ τοῦ Χουρσῆ πασσᾶ.

Ἀριστερᾷ δὲ τῷ εἰσερχομένῳ

- 11) 1781 μαρτίου 21 σάββατο μέρα τῆς
ἀκαθίστου εὐγάλαμε παρακαλιὰ καὶ
σχύψαμε εἰς τ' ἀμπέλιον καὶ ἔριξε
χιλιάζη μέσα εἰς τὸ μοναστήρι καὶ βάπτισε
τρὶς ἡμέρας, εἰς τὸ ἀμπέλι δὲν ἐπῆγε εἰς
τὰ ξιράγια δὲν ἐπῆγε, εἰς τὴν ρεντίνα
δὲν ἐπῆγε, μόνον μέσα εἰς τὸ μοναστήρι,
καὶ αὐτὸ τὸ θαῦμα ἀπὸ τὴν παρανομία,
ὅπου ἐκάμαμε μᾶς τὸ ἔδοκεν ἡ παναγία.
Ἐγούμενος καὶ ἡ καλόγηρος
τόλμισαν καὶ βάλλαν νὰ σκάψουν νὰ
δύνουν ἀπολογίαν.

- 12) Θίμεισι ὅταν ἐσκοτοσταν
τὸν γιαννακὸ κοσταρᾷ φουρνιότι
ἔτος 1795

Ἐν τῇ ἀριστερᾷ τῷ εἰσερχομένῳ παρεκκλησίᾳ
ἱστορήθη τὸ θεῖ

ον καὶ ἱερὸν παρεκλήσιον τοῦτο
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευρέμων Ἀποστόλων
Πέτρου καὶ Παύλου καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νι-
κολάου ἀρχιεπισκόπου Μυρέων, τὸν τῷ ἱερῷ
καταπετάσματος δι' ἀνυλωμάτων τοῦ πανο-
σιωτάτου καθηγουμένου ἐν Ἱερομονάχοις Κυρι-
ου Δοσιθέου υἱοῦ Κωνσταντί, ἐκ κώμης ρεντίνης
εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ γονέων

ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1743 Ἰουνίου 25.

Κάτωθεν εἰκόνας ἐπὶ κηρωτῆς ὀθόνης ἐξοικωμισμένης ἀναγι-
νώσκονται

χαῖρς εὐτελοῦς Δροπινοῦ, ἱερέως,
υἱοῦ Νικολάου ἐκ
τοῦ φανῆρι ζ΄ (7096) Νοεμβρίου Α'.

Εἰς τὸ σκευοφυλάκειον

Διὰ συνδρομῆς καὶ ἐπιστασίας του
πανοσιωτάτου

Κύρ Γαβριήλ καὶ δι' ἐξόδου Γεωρ-
γίου Κυρίτζη ἐκ
Σμοκόδου. μηνί Μαΐου 25 1795.

Ἐπὶ προσκυνηταρίου

ἐγένετο τὸ παρὸν προσκυνητάριον δι' ἐξο-
δου τοῦ Πανοσιωτάτου ἡγουμένου

Κυρίου Κυρ Ζωσιμῆ

κατὰ αΨζβ' ἔτος

Ὀκτωβρίου 3

διὰ χειρὸς Ἀγαπίου ἱερομο-
νάχου ἐκ Βεζάρης

Μονὴ Ἀγίου Γεωργίου Δήμον Φαλάρων τῆς ἐπαρ-
χίας Φθιώτιδος. Ἐνώ τῆς θύρας, ἥτις ἄρει εἰς τὸν κυρίως ναόν

ΑΝΗΓΕΡΘΗ. ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΗΘ. Ο ΘΕΙΟΣ. | ΚΑΙ
ΠΑΝΣΕΠΤΟΣ. ΟΥΤΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΩ. | ΕΝ-
ΔΟΞΟΥ. ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ. ΓΕΩΡΓΙΩ. ΤΟΥ
ΤΡΟΠΑΙΟΦΡ. | ΔΙΑΣΥΝΔΡΟΜΗΣ. ΤΟΥ ΠΑΝΟΣΙΟ-
ΤΑΤΟΥ. ΑΓΙΟΥ ΚΑΘΙΓΟΥΜΕΝΟΥ. ΚΥΡΙ ΠΑΡΘΕΝΙ. |
ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΩ ΑΛΒΑΝΙΤ. ΕΚ ΧΩΡΑΣ. ΒΥΘΙΚΩΚΕ
ΚΑΙ ΑΝΑΝΙΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΩ | ΕΚ ΧΩΡΑΣ ΓΑΡΔΙ-
ΚΙΩΝ. ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤ |
ΕΠΙΣΚΟΠΩ. ΚΥΡΙΩ. ΚΥΡΙΩ. ΑΝΘΙΜΩ. ΔΙΑΞΕΟΔΩΝ |
ΙΩΑΝΝΟΥ. ΔΗΜΗΤΡΙΩ ΚΑΙ ΝΙΚΟΛΑΩ | ΕΠΙ ΕΤΩΣ
1753 ΕΝ ΜΗΝΙ | ΙΩΝΙΩ ΚΒ

Ἐπὶ τοῦ τοίχου κάτωθεν τῆς προσκομιδῆς εἰκονίζεται ὁ προ-
φήτης Ἰωνᾶς ἐξερχόμενος τοῦ κήτους
παρ' ὄν

ΔΗΑΣΗΝΔΡΟΜΗΣ
ΥΓΩΜΕΝΩ ΠΑ(ΠΑ) ΚΗΡ ΠΑΡΘΕΝ ΕΤ
Ω
C 1752

Παρεκλήσιον Ἀγ. Ἀνδρέου Κρήτης, κείμενον
δεξιᾷ τοῦ νάρθηκος τοῦ ἀνωτέρου ναοῦ. Ἐνώθεν τῆς θύρας :

ΑΝΗΓΕΡΘΗ. ΚΑΙ ΟΥΤΟΣ. Ο ΘΥΟΣ | ΟΙΚΟΣ ΤΩ
ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ. ΗΜΩΝ, ΑΝΔΡΩ. ΚΡΗΤΗΣ.
ΤΩ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΗΤΩ. ΔΙΞΕΟΔΩΝ ΤΩ ΕΝΤΙΜΟΤΑ-
ΤΩ | ΚΥΡΙΩ. ΔΗΜΗΤΡΙΩ. ΥΟΥ ΤΟΥ ΧΑΤΖΙ. ΟΙΚΟ-
ΝΩΜΩ | ΕΚ ΧΩΡΑΣ ΓΟΥΡΑΣ ΚΑΙ ΗΓΩΜΕΝΕΥΟΝ-
ΤΟΣ | ΠΑΡΘΕΝΙΩ. ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΩ | ΑΨΝΓ' (1753)

Μονὴ Λεσβίου τοῦ Δήμου Οἰνιάδος. — "Ανωθεν

τῆς μεσημβριωνῆς θύρας τῆς δια-
λελυμένης Μονῆς ταύτης ὑπάρχει
γεγλυμμένος σιανρός.

Ἐπὶ τοῦ ἀνωφλίου τῆς ἐξω
θύρας τοῦ νάρθηκος γεγλυμμένη
ἡ ἐπιγραφή αὕτη

1396 | ὅταν ἐγένεη ἡ σκλησία |
ἐγὼ | Παπαθενησάμην | ἐγραψα
πρῶτη | Ἀπριλίου ἡμέρᾳ τριτῇ |
ἤρθανε κλεύτες τοῖς Λοσινίαις καὶ δια-
νομισάνε

Ἐπὶ τῆς δεξιᾶς γωνίας ἐξωθι
τοῦ θυσιαστηρίου ἐπὶ πορῶδους
πλακῶς εὑρεται ἡ ἐπιγραφή αὕτη.

1396 | 1 Ὀκτωβρίου | ἐγένεη ἡ
ἐκκλησία | δι' ἐπιμελείας καὶ σην |
δρομῆς τοῦ παμμοῦ | Κωνσταντίνου
ἡγεροῦ | μοναχοῦ καὶ ἡγουμένου | νου.

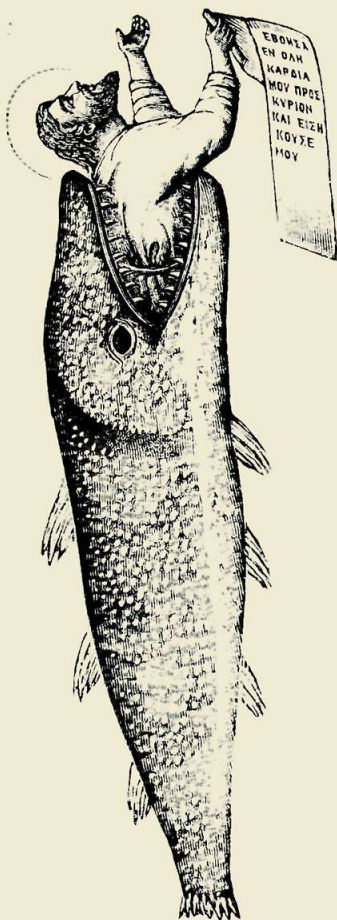
Μονὴ τῆς Μελιτιᾶς. —

Ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ τοίχου τοῦ
κτιρίως τοῦ τῆς Μονῆς ταύτης,
κειμένης ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τριχω-
νίας τοῦ Δήμου Παμφίας εὑρεται
ἡ ἐπιγραφή αὕτη.

Ἀνηγέρθη καὶ ἀνηστορήθη ὁ
θεῖος καὶ πάντιμος ναὸς τῆς
ὑπεραγίας Λεσβοῦνης ἡμῶν Θεοτό-
κου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς
φανερωμένης διὰ συνδρομῆς κόπου
καὶ ἐξόδου τοῦ τιμιωτάτου ἐν

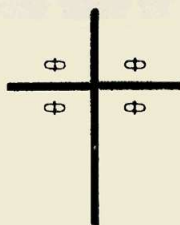
Ἁγίου Προφῆτου Ἰωάννου ἑξουχό-
μενος τοῦ κήτους. (σελ. 73)

Ἱερομονάχου Ἱωαννίμου μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Νικοδήμου Μο-
ναχοῦ, Εὐσταθίου καὶ Θεοδώρου. Καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν Μακα-
ρίων γονέων αὐτοῦ ἀμήν· ἔτους 578 (=608) ἀπὸ κτήσεως κόσμου.
Σεπτεμβρίου κ'.

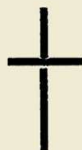

Ὁμβριακὴ Θεσσαλίας. — Ἐπὶ πο-
ρώδους λίθον παρὰ τὴν θύραν τῆς Μονῆς τοῦ
Ἁγίου Ἀθανασίου κειμένης παρὰ τὸ χωρίον
Ὁμβριακὴ τῆς Θεσσαλίας, καταστροφῆς δὲ
τῇ 1897 ὑπὸ τῶν Τούρκων, εὑρίσκεται ὁ Σταν-
ρός οὗτος.

Τὴν σημασίαν τῶν Φ ἀγροῶ.

Ῥάπη. — Ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐπὶ πλα-
τῶς τεθρανισμένης.

ΙC ΧC Ο ΘC ΗΜΩΝ ΕΠΙ ΕΤΟΥC ΑΧΜΤ (1648)
ΑΝΑΚΑΙΝΙCΤΗ Η ΕΚΚΛΗCΙΑ Η ΑΓΙΑ CΟ-
ΦΙΑ Η ΑΝΑΚΟΜΙΔΗ ΑΠΑΝCΟΥ ΤΕΛΙΩC ΚΙ
ΤΟ ΕΞΩ ΤΟΥΤΩ ΚΙ ΤΑΒΑΝΕΙ ΚΑΙ ΤΟ
ΤΕΠΛΟC ΔΙΑ CΥΝΔΡΟΜΗΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΟΝ
ΚΑΜΟΥ ΤΟΥ ΑΜΑΡΤΟΛΟΥ ΚΙ ΑΝΑΞΙΟΥ
ΔΟΥΛΟΥ ΤΟΝ ΔΟΥΛΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΙΩΑΝ-
ΝΟΥ ΙΕΡΕΩC ΚΕCΑΚΕΛΡΙΟΥ

ΙΩΑΚΕΙΜ ΣΠΕΤΣΙΕΡΗΣ

Ἐποκλήρη Ἀθανασίας καὶ Ναντιατίας

Σημ. Δελτίου. — Ὁφειλόμεν χάριτας τῇ ἐταίρῃ καὶ ἀγαπῶν ἱεροκή-
ρικῃ κ. Ἰωακείμ Σπετιέρῃ, ᾧσις μετ' ἐνθέου ζήλου περιορχόμενος τὰς πόλεις
καὶ τὰς Μονάς, χάριν τοῦ κηρύγματος τοῦ θείου λόγου, ἐν πάσῃ διδομένη εὐ-
καιρίᾳ ἀνερευνᾷ τὰς Χριστιανικὰς Ἀρχαιοτήτας, ἀντιγράφει ἐπιγραφὰς, εἰκόνας,
Χριστιανικὰ Σύμβολα, κ.τ.λ. πέμπει πανομοιότυπα καὶ οὐχὶ σπανίως ἀν-
τικείμενα διὰ τὸ Χριστιανικὸν Ἀρχαιολ. Μουσεῖον τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας.

